

fra Pigeskolens Side har været stor Frygt for, at den særlige Ordning, som mange Pigeskoler nu, efter deres Mening, med Held have indført, skulde blive forandret, ved at der i Forslaget blev indført en bestemt Form, der ikke passede for den Form, de have anlagt for deres Undervisning. Allerede i Folketinget var der Enighed om, at der burde finde Forandring Sted til Fordel for Pigeskolen. Man mente at give en Anvisning derpaa ved en lille Tilføjelse. Udvalget har her søgt at udvikle dette videre, saaledes at det nu bliver tilladt disse Skoler at holde en særlig Pigeskoleeksamen, der er beregnet paa at tages før det 17de Aar og at træde i Stedet for Realskoleeksamen. Selv om det er rigtigt, hvad der fra mange Sider gøres gældende, at Uddannelsen af Piger og Drengene ikke skal være skilt ad i den Grad som nu, er der dog paa de fleste Steder ganske sikkert Anledning til at beholde en særlig Pigeskole, der stiller særlige Fordringer; man behøver ikke at uniformere alt. Det er det, man holder aabent ved Ændringsforslag Nr. 38. I Betænkningen er fremhævet det uheldige i, at der efter Lovforslaget kun skulde være 1 Linie ved flere af Statens Skoler. Det er jo først og fremmest foreslaaet, fordi man har ment, at mange Skoler ere saa smaa, at der vilde blive meget faa Elever i de enkelte Afdelinger, naar Skolerne bleve delte i 3 Linier. Men paa den anden Side ville disse Skoler blive berøvede en stor Del af deres Virkefelt og indskrænkede i Sammenligning med den bestaaende Tilstand. Udvalget maa derfor bestemt fastholde, at ingen af Statens Almenskoler stilles uheldigere end i Øjeblikket, og at der bliver mindst 2 Linier ved hver; det er i Motiverne anført, hvorledes man ved adskillige agter at indføre 3.

Jeg tror ikke, at der i Øjeblikket er nogen Anledning til at dvæle yderligere ved de stillede Ændringsforslag, da de ere tilstrækkelig forklarede i Betænkningen: — Jeg skal hermed anbefale de dels af hele Udvalget og dels af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Goos: Det høje Ting vil jo af den afgivne Betænkning se, at det Mindretal, hvortil jeg hører, paa meget væsentlige og afgørende Punkter kan slutte sig til Flertallet, saaledes at de stillede Ændringsforslag kunne fremtræde og fremtræde som stillede af hele Udvalget. Der er i Virkeligheden kun et, ganske vist omgribende og væsentligt Punkt, hvor Mindretallet har

en Særstilling lige over Flertallet. Der er nok tillige et andet Punkt, men det har langt fra samme Betydning som det første. Det vedrører et særligt Forhold, nemlig den af Læger saa stærkt anbefalede Begrænsning af Skoletiden. Hvad der har kunnet begrænse Uenigheden inden for Udvalget mellem Mindretallet og Flertallet til dette ene førstnævnte Hovedpunkt, har for Mindretallet været en Overvejelse af, hvad der kan antages at ligge til Grund for den Uro, som ganske vist utvivlsomt er til Stede i mange skoleinteresserede Kredse lige over for det foreliggende Lovforslag. Naar man gaar til Bunds i det, tror jeg, man vil finde, at det i Virkeligheden fra de allerfleste Sider kun drejer sig om dette ganske ene Uenighedspunkt mellem Flertallet og Mindretallet og derimod ikke om det meget andet, som Lovforslaget indeholder. Naar jeg bortser fra den Uro, som er til Stede og har givet sig Udtryk fra Folkeskolens Side, og som et enkelt Medlem af Udvalget har gjort nogle Særbemærkninger om — Betragtninger, der ville føre langt videre i sine Konsekvenser, hvis de fastholdes, end det overhovedet at stille visse mere underordnede Ændringsforslag til det paagældende Lovforslag, og hvilke Betragtninger jeg derfor ikke skal komme ind paa — er der fra de skoleinteresseredes Kredse, saa vidt jeg har kunnet følge de foregaaende Udtalelser, ingen Indvending hos det store Flertal imod den bærende Tanke i Lovforslaget, nemlig at søge en Tilnærmelse imellem de forskellige Skolearter, og heller ikke mod den Tanke, at den højere Skole maa vise den Imødekommen ved Optagelsen i Skolen ikke at kræve Kendskab til de fremmede Sprog. Mod denne Tanke tror jeg ikke, man kan sige, at der fra det store Flertals Side er rejst nogen Indvending, og der kan, mener jeg altsaa, navnlig fra den højere Almenskoles Side heller ikke med Føje gøres nogen Indvending derimod, naar, som det er sket, denne Imødekommen opvejes ved, at Skolen faar en syvende Klasse til forinden, et Ønske, som jo vitterligt har været til Stede — for øvrigt omfattende mere end en Klasse, nemlig to Klasser — lige siden vi fik Loven af 1871. — Heller ikke skøner jeg, at det store Flertal af dem, der interesserer sig for det, vi tidligere kaldte den lærde Skole, gør nogen afgørende Indvending imod eller rette noget egentligt Angreb paa, at Latinen udskydes af den naturvidenskabelige Retning og heller ikke paa, hvad der kunde være mere omtvistet-